

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบ

ซินเนคติกส์ร่วมแบบฝึกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร

วิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1

**The Development of Learning Achievement on Creative Writing by Using
the Synectics Pattern with the Worksheet of the First Year
Vocational Certificate Students**

เกสรฯ เพ็ชรนาดี และ น้าทิพย์ องอาจวานิชย์

มหาวิทยาลัยนเรศวร

Ketsara Phetnadi and Namthip Ongrawannich

Naresuan University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: Ketsarap64@nu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึก ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน และ 2) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึก ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 สาขางานก่อสร้าง กลุ่ม 2 จำนวน 20 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) และใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่การวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึก จำนวน 4 แผน และแบบฝึก 4 ชุด 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึก แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-test dependent

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึก ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

2. นักเรียนมีความพึงพอใจหลังการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบ
ซินเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$, S.D = 0.67)

คำสำคัญ: การเขียนเชิงสร้างสรรค์; ซินเนคติกส์; แบบฝึก

Abstracts

The objectives of this study were 1) to compare before and after learning achievement in creative writing using a Synectic model with the worksheets of first-year vocational certificate students and 2) to investigate the satisfaction with learning in creative writing using a Synectic model with the worksheets of first-year vocational certificate students. This study was an experimental study. The sample group consisted of 20 first-year vocational certificate students from 2 groups in the Construction department at Nakhonsawan Technical College during semester 2 of the academic year 2022, using cluster random sampling and the classroom as a randomized unit. The research instruments were used: 1) 4 lesson plans and 4 sets of worksheets in creative writing using a Synectic model with the worksheets, 2) a four - multiple choice, twenty-item achievement test in creative writing using a Synectic model with the worksheets, and 3) a questionnaire to assess students' satisfaction with learning management. The statistics were used: mean, percentage, standard deviation, and dependent t-test.

The findings showed that

1. The achievement in creative writing using a Synectic model with the worksheets of first-year vocational certificate students after learning was significantly higher than before learning at the level of .05.

2. The students' satisfaction after learning was at the highest level ($\bar{x} = 4.51$, S.D = 0.67).

Keywords: Creative Writing; Synectic; Worksheet

บทนำ

วิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะทางภาษาที่ผู้เรียนทุกคนจะต้องฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การดู การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งมีความจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้ให้มีความเชี่ยวชาญแตกฉาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการเขียนซึ่งเป็นพื้นฐานที่ใช้ถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้รับสารอ่านแปลความหมายจนเกิดความเข้าใจตรงกันกับผู้ส่งสาร การพัฒนาทักษะการเขียนให้ดียิ่งขึ้นนั้น ฝึกฝนแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ให้ทันต่อโลกและเหตุการณ์ ความคิดเชิงสร้างสรรค์ถือเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้เขียนสามารถสร้างสรรค์งานได้หลากหลายรูปแบบโดยจงกล วจนะเสถียร (2559 : 2) กล่าวว่าทักษะการเขียนนับว่าเป็นทักษะพื้นฐานและมีความสำคัญในการเรียนวิชาภาษาไทย และวิชาอื่น ๆ เนื่องจากการเรียนเกือบทุกวิชาจำเป็นต้องอาศัยการจดบันทึกข้อมูล ความรู้ การสรุปเรื่องราวที่ได้ยินได้ฟังหรือเขียน

ตอบปัญหา เขียนแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ เพื่อเป็นต้นทุนคำให้เลือกสรรมาใช้สร้างสรรค์งานเขียน การรู้จักใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมเป็นกระบวนการสร้างสรรค์อย่างหนึ่งที่มีความซับซ้อน ทักษะทางภาษาและกระบวนการเขียนรวมไปถึงความสามารถในการลำดับความคิดเป็นเรื่องราว รู้จักกลั่นกรองความคิดออกมาเป็นภาษาเขียนที่สละสลวย เป็นสำนวนที่ดีของตนเองนำเสนอรูปแบบการเขียนที่แปลกใหม่และมีคุณค่าสอดคล้องกับการจัดการศึกษาในปัจจุบัน เน้นการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้กับผู้เรียนเพราะการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการพัฒนาสมรรถภาพของผู้เรียนในเรื่องการเขียน การคิด การแสดงออก ความรู้ ความรู้สึก จินตนาการ และประสบการณ์ของตนเองอย่างอิสระ

ในปัจจุบันการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (การเขียนสรุปความ, การเขียนบรรยาย, การเขียนแสดงทัศนะ, การเขียนแสดงความรู้สึก) ซึ่งเป็นเนื้อหาหนึ่งในหนังสือเรียนภาษาไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พบว่าการเรียนการสอนยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการเขียนประเภทต่าง ๆ ลักษณะ รูปแบบ และขั้นตอนการเขียน เห็นว่าการเขียนเป็นเรื่องที่ยากไม่รู้จะเขียนอะไร ไม่กล้าแสดงออกทางความคิด รู้สึกเบื่อหน่ายกับการสอนรูปแบบเดิม จนสุดท้ายไม่สนใจและไม่อยากเรียนเนื้อหาอื่นในขั้นต่อไปอีกเรื่อย ๆ การที่นักเรียนไม่ให้ความสำคัญกับภาษาไทยเท่าที่ควร จนเป็นเหตุให้ใช้ภาษาเขียนบกพร่องและผิดพลาดอยู่เสมอ ส่งผลกระทบให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในที่สุด ครูจึงตระหนักถึงความสำคัญเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสามารถต่อยอดในรายวิชาอื่น ๆ ได้อีกด้วย สอดคล้องกับรายงานการวิจัยแนวโน้มภาพอนาคตการศึกษาและการเรียนรู้ของไทยในปี พ.ศ. 2573 พบว่า ผู้เรียนในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนายังไม่สามารถเรียนรู้ทักษะของศตวรรษที่ 21 ได้มาจากเหตุผลสำคัญ 3 ประการ ดังนี้ การสอนส่วนใหญ่เป็นการสอนแบบถ่ายทอดความรู้ด้วยการบรรยายและตำรา นักเรียนขาดทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการวัดประเมิน ซึ่งทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นสิ่งที่วัดและประเมินได้ยากกว่าการวัดความจำซึ่งสอดคล้องกับการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมที่เคยใช้มา เมื่อครูไม่สามารถวัดได้ก็เสี่ยงที่จะลดการสอนทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อไม่ให้เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมิน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559 : 9 – 10)

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน พบว่าการจัดการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์ (Synectics) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีการเปรียบเทียบอย่างละเอียดและเป็นระบบ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความคิดสร้างสรรค์ ด้วยวิธีการใช้การเชื่อมโยงสิ่งที่แตกต่างกัน หรือไม่เกี่ยวข้องกันเข้าด้วยกัน โดยการเปรียบเทียบลักษณะต่าง ๆ เพื่อการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ตามแนวคิดของ Gordon (อ้างถึงในทิตินา แคมมณี , 2559 : 252 – 253) ที่เสนอวิธีการคิดแบบเปรียบเทียบอุปมาอุปไมยเพื่อกระตุ้นความคิดไว้ 3 แบบ คือ การเปรียบเทียบทางตรง การเปรียบเทียบแบบบุคคล และการเปรียบเทียบคำคู่ขัดแย้ง โดยมีขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ขั้นที่ 2 ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง ขั้นที่ 3 ขั้นการสร้างอุปมาบุคคลหรือ

เปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ ขั้นที่ 4 ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้ง ขั้นที่ 5 ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง ขั้นที่ 6 ขั้นนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์ผลงาน โดยธรรมชาติของการเขียน ต้องอาศัยการฝึกฝนจนเกิดความรู้ความเข้าใจ แบบฝึก ถือเป็นแบบทบทวนความรู้ความเข้าใจเบื้องต้น และเป็นเครื่องมือเพื่อช่วยพัฒนาการเขียน ซึ่งเน้นการเขียนที่หลากหลายรูปแบบ ให้ผู้เรียนเกิดความน่าสนใจไม่เบื่อหน่าย ทั้งแบบฝึกยังมีประโยชน์สำหรับครูในการสอนให้ทราบพัฒนาการทางภาษา และทักษะในด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนอีกด้วยโดยจรรยา ปิตรมัย (2556 : 5) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะ คือ สื่อการเรียนประเภทหนึ่ง ที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความรู้ต่าง ๆ จนเกิดความชำนาญและสามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ทำให้มีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้น ในการสร้างแบบฝึกต้องจัดเนื้อหาให้ตรงจุดมุ่งหมายและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เพื่อพัฒนาความคิดและทักษะจากการเรียนรู้ ดังนั้นแนวทางหนึ่งที่น่าจะนำมาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการเขียนที่ดีขึ้น โดยการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เทคนิคการสอนร่วมกับสื่อการเรียนรู้ คือการจัดการเรียนรู้รูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึก เพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอน เป็นกลวิธีที่เสริมกระบวนการสอนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น หากครูใช้เทคนิคการสอนร่วมกับสื่อการเรียนรู้ด้วยแล้ว จะทำให้กระบวนการสอนดูน่าสนใจ และเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นอกจากนั้นผู้วิจัยได้ศึกษาผลงานวิจัยหลายเรื่องที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึก เช่น สืบสินธ์ แสงอรุณ (2563 : 163) ได้ศึกษาการศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้การเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.52 และพรรณภา แสงยะรักษ์ (2565 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษา พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังเรียนของนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 11.26 และ 15.38 ตามลำดับ คะแนนสอบหลังการจัดการเรียนรู้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ ภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจระดับมาก ($\bar{x}=3.85$, S.D=0.12)

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึก ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยหวังว่าผู้เรียนจะมีพัฒนาการทางด้านการเขียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพิ่มขึ้นเนื่องจากการจัดการเรียนรู้รูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับ

แบบฝึก สามารถพัฒนาความรู้ และมีประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนหลายประการ สามารถช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ช่วยถ่ายทอดเนื้อหา หลักการเขียนประเภทต่าง ๆ ลักษณะ และขั้นตอน การเขียน การแสดงออกทางความคิดเชิงสร้างสรรค์ผ่านตัวอักษรจินตนาการ การมีอิสระทางความคิดอย่างเป็น ประโยชน์การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยใช้กระบวนการสอนรูปแบบซินเนคติกส์ และสื่อการเรียนรู้จาก การทำแบบฝึก ทำให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้นเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เกิดแรงจูงใจส่งผล ต่อทัศนคติ และประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้อย่างดี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ ร่วมกับแบบฝึก ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ ร่วมกับแบบฝึก ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1

ระเบียบวิธีวิจัย

แบบแผนการวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้กลุ่ม ทดลองหนึ่งกลุ่ม (The one-group pretest-posttest design) โดยใช้แผนการทดลองและดำเนินการตาม ขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากร คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิค นครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 34 กลุ่มเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 756 คน
- 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขางาน ก่อสร้าง กลุ่ม 2 จำนวน 20 คน วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยใช้วิธีการสุ่ม แบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) และใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการวิจัยโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึก ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 จำนวน 4 แผน และแบบฝึก จำนวน 4 ชุด
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบ ซินเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึกของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบชินเนตติกร่วมกับแบบฝึกของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 มีลักษณะเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบชินเนตติกร่วมกับแบบฝึก

1.1 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 หมวดสาระแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1

1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎี หลักการเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบชินเนตติกร่วมกับแบบฝึก

1.3 กำหนดเนื้อหาเพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบชินเนตติกร่วมแบบฝึก จำนวน 4 แผน เวลา 10 ชั่วโมง ได้แก่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการเขียนสรุปความ	จำนวน 3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการเขียนบรรยาย	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องการเขียนแสดงทัศนะ	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องการเขียนแสดงความรู้สึก	จำนวน 3 ชั่วโมง

และกำหนดเนื้อหาสร้างแบบฝึกประกอบแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบชินเนตติกร่วมแบบฝึก จำนวน 4 ชุด

- ชุดที่ 1 การเขียนสรุปความ
- ชุดที่ 2 การเขียนบรรยาย
- ชุดที่ 3 การเขียนแสดงทัศนะ
- ชุดที่ 4 การเขียนแสดงความรู้สึก

1.4 สังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชินเนตติกร่วมกับแบบฝึก 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ขั้นที่ 2 ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง ขั้นที่ 3 ขั้นการสร้างอุปมาบุคคลหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ ขั้นที่ 4 ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้ง ขั้นที่ 5 ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง ขั้นที่ 6 ขั้นนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์ผลงาน

1.5 ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบชินเนตติกร่วมแบบฝึกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 จำนวน 4 แผน และแบบฝึก จำนวน 4 ชุด เวลา 10 ชั่วโมง

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบชินเนตติกร่วมแบบฝึก ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 และแบบฝึก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบชินเนตติกร่วมแบบฝึก ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 และแบบฝึก เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ ตามแบบประเมินความเหมาะสม ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (บุญชม ศรีสะอาด, 2560 : 130)

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบชินเนตติกร่วมแบบฝึก ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 และแบบฝึก ที่ปรับปรุงแล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบชินเนตติกร่วมแบบฝึกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1

2.1 ศึกษาเอกสารและทฤษฎีการวัดประเมินผลการศึกษาและการสร้างแบบทดสอบเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากหนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ นำไปใช้จริง 20 ข้อ โดยแต่ละข้อให้มีตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดเพียง 1 ตัวเลือก โดยเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดระดับวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามทฤษฎีการเรียนรู้บลูม (Bloom) เป็นการวัดความสามารถด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) โดยแบ่งระดับความรู้ 6 ระดับ ได้แก่ ระดับความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

2.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบชินเนตติกร่วมแบบฝึกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบชินเนตติกร่วมแบบฝึกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยข้อสอบต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

2.5 นำแบบทดสอบเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ปรับปรุงแล้ว จำนวน 30 ข้อ ไปทดลอง (Try Out) กับนักเรียนที่เคยเรียนเนื้อหาเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไปแล้ว ได้แก่ นักเรียนระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขางานก่อสร้าง จำนวน 20 คน ภาคเรียน 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์ เพื่อนำไปวิเคราะห์คุณภาพหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ

2.6 นำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนน และทำการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ เป็นรายข้อ โดยพิจารณาจากเกณฑ์ค่าความยากระหว่าง 0.20-0.80 และพิจารณาจากเกณฑ์ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ผ่านเกณฑ์มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.25-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.10-0.50

2.7 นำแบบทดสอบ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 20 ข้อ ที่คัดเลือกมาวิเคราะห์ หาค่าความเชื่อมั่น Reliability โดยใช้สูตร KR20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) โดยกำหนด ว่าต้องมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไปซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าแบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7518

2.8 นำแบบทดสอบเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ปรับปรุง แก้ไข สมบูรณ์แล้ว จำนวน 20 ข้อ เพื่อนำไปใช้กลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึก

3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความพึงพอใจและวิธีสร้างแบบประเมินเพื่อกำหนดกรอบ แนวคิด โครงสร้างแบบประเมิน

3.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ต้องประเมินและกำหนดขอบข่ายของข้อคำถามที่จะสร้างแบบประเมินให้ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการประเมิน

3.3 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน โดยเลือกใช้แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน จำนวน 10 ข้อ โดยกำหนดคะแนนเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert's Five Scale) คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน และประโยชน์ที่ได้รับ

3.4 นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข

3.5 นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึก ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC)

3.6 นำแบบประเมินความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อเก็บข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและสอบหลัง (The one-group pretest-posttest design) ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ตารางที่ 1 แบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง

การทดสอบก่อนเรียน	การจัดกระทำ	การทดสอบหลังเรียน
T ₁	X	T ₂

เมื่อ	T ₁	หมายถึง	การทำแบบทดสอบก่อนเรียน
	X	หมายถึง	การจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบขนเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึก
	T ₂	หมายถึง	การทำแบบทดสอบหลังเรียน

ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ภายในระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง สัปดาห์แรกกับสัปดาห์สุดท้าย 3 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็นการทดสอบก่อนเรียน 1 ชั่วโมง การจัดการเรียนรู้ 10 ชั่วโมง และการทดสอบหลังเรียน 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยดำเนินการทดลองตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ทำการทดลองก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบขนเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง

3.2 ดำเนินการจัดการเรียนการสอน เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบขนเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 จำนวน 4 แผน รวม 10 ชั่วโมง

3.3 หลังการทดลอง (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบขนเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง

3.4 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบขนเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1

3.5 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมุติฐาน สรุป และอภิปรายผล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ ร่วมกับแบบฝึกของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยวิธีทางสถิติ โดยใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นเปรียบเทียบด้วยการทดสอบค่าที่ (t-test) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ ร่วมกับแบบฝึกของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 จากแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ด้วยวิธีทางสถิติ โดยนำผลคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

การจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์
ร่วมกับแบบฝึก

ขั้นนำ ครูอธิบายรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

ขั้นสอน (เทคนิคซินเนคติกส์ 6 ขั้นตอน ร่วมกับแบบฝึก)

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ครูให้ผู้เรียนสร้างสรรค์ผลงานต่าง ๆ เช่น การเขียนสรุปความ
การเขียนบรรยาย

ขั้นที่ 2 ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง ครูให้นักเรียน
เสนอคำให้เปรียบเทียบความเหมือนความต่าง ให้สัมพันธ์กับเนื้อหาขั้นที่ 1

ขั้นที่ 3 ขั้นการสร้างอุปมาบุคคลหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ ครูให้
นักเรียนสมมติตนเองว่าเป็นสิ่งต่าง ๆ แล้วบรรยายความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อ
เป็นสิ่งนั้น

ขั้นที่ 4 ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้ง ครูให้นักเรียนพิจารณาคำที่ได้จากขั้น
ที่ 2 ขั้นที่ 3 ที่มีความหมายขัดแย้งกันแต่ไม่ใช่ความหมายตรงกันข้าม มารวม
กลุ่มคำเกิดเป็นวลีใหม่ เช่น ไฟเย็น น้ำผึ้งขม

ขั้นที่ 5 ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง

ครูให้นักเรียนอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง

ขั้นสรุป ขั้นที่ 6 ขั้นสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ครูให้นักเรียนนำงานเขียนในขั้น
ที่ 1 มาเรียบเรียงใหม่โดยอาจเพิ่มคำจากกิจกรรมทั้ง 5 มาใช้ในงานของตน

* (ตั้งแต่ขั้นที่ 1 – 6 ครูให้นักเรียนทำงานลงแบบฝึกหัด)

ตัวแปรตาม

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์
2. ความพึงพอใจของ
นักเรียนที่มีต่อการเรียน
เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์
โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์
ร่วมกับแบบฝึก

ผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

ตาราง 1 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึก ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D	$\bar{D}$	S. D. _D	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	20	20	9.40	2.01	5.85	1.27	20.63*	0.0000
หลังเรียน	20	20	15.25	2.45				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากตารางที่ 1 พบว่า การทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 9.40 และ 15.25 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ พบว่าคะแนนสอบหลังการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 2 แสดงผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
1. ด้านการจัดการเรียนรู้	4.40	0.69	มากที่สุด
2. ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน	4.63	0.57	มากที่สุด
3. ประโยชน์ที่ได้รับ	4.50	0.75	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.51	0.67	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.51$, S.D.=0.67) ด้านที่มีค่ามากที่สุด คือ ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน ($\bar{x}=4.63$, S.D.=0.57) รองลงมา คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{x}=4.50$, S.D.=0.75) สำหรับด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x}=4.40$, S.D.=0.69)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้แสดงถึง การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึกมีประสิทธิภาพ โดยครูผู้สอนจะอธิบายแนวทางการจัดเรียนรู้ และตามด้วยอธิบายเนื้อหาหลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่ การเขียนสรุปความ การเขียนบรรยาย การเขียนแสดงทัศนะ และการเขียนแสดงความรู้สึกให้นักเรียนเกิดความเข้าใจก่อนจากนั้นเริ่มเข้าสู่กิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนของชินเนคติกส์ 6 ขั้นตอน ตามเนื้อหาในแบบฝึกที่ครูผู้สอนสร้างขึ้น การทำแบบฝึกเป็นการทบทวน เน้นย้ำ ทำให้นักเรียนมีประสบการณ์ โดยจัดเรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สืบสินธ์ แสงอรุณ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จากการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.52

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยได้จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน และประโยชน์ที่ได้รับ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x}=4.51$, S.D=0.69) เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบชินเนคติกส์ช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบทั้งการทำแบบฝึกทำให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้นเป็นเครื่องมือที่ช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี เกิดแรงจูงใจส่งผลต่อทัศนคติและประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี โดยครูผู้สอนให้คำแนะนำในการทำกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอตลอดการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรรยา ปิยรัมย์ (2556 : 137) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกหัดทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.78

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการสอนรูปแบบซินเนคติกส์ ครูจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในเรื่องของการเขียนเนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความสามารถในการเขียนไม่เหมือนกัน

2. ผู้สอนควรจัดเตรียมห้องเรียน สื่อการสอน ตัวอย่างงานเขียน หรือสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนเพื่อให้ขั้นตอนในการศึกษาด้วยกระบวนการสอนรูปแบบซินเนคติกส์มีความราบรื่น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรนำการจัดการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์ร่วมแบบฝึก มาทดลองกับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์

2. ควรนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ร่วมกับแบบฝึก ไปศึกษากับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความสามารถเขียนนวนิยายเชิงสร้างสรรค์, การเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์

เอกสารอ้างอิง

- จกมล วชนะเสถียร. (2559). การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จรรยา ปิตรัมย์. (2556). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคามบุรีรัมย์.
- ทศนา แคมมณี. (2559). ศาสตร์การสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 20). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- พรรณภา แสงยรรักษ์. (2565). การพัฒนาทักษะการเขียนสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยนเรศวร
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). รายงานการวิจัยแนวโน้มภาพอนาคตการศึกษาและการเรียนรู้ของ ไทยในปี พ.ศ. 2573. กรุงเทพมหานคร: 21 เซ็นจูรี จำกัด.
- สืบลินธ์ แสงอรุณ. (2563). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช